

foreløbigt at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke skønner, at man vil kunne bevare dette Spørgsmaal, uden at gaae ind paa Sagens Realitet. Hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at denne Toldnedsættelse af Sundtolden paa de vestindiske Sukkere finder Sted eller ikke, det er et Spørgsmaal, som ikke kan bevares uden at gaae ind paa det hele Handelsprincip og paa den hele Realitet; men nu vilde det forekomme mig at være synderligt, at man var bleven enig om med Hensyn til denne Placats Bestemmelser eller med Hensyn til, at Forlængelsen af den foreløbige Lov burde indtræde, ikke at gaae ind paa Sagens Realitet, men dog ved et Bispørgsmaal, om hvorledes denne Bestemmelse skulde finde Sted, gik ind paa Sagens Realitet.

Finantsministeren: En æret Landsthingsmand, som nu er kommen tilstede, rettede sidste Gang et Spørgsmaal til mig angaaende et specielt factisk Forhold, som ogsaa idag har været Gjenstand for Omtale. Netop paa Grund af, at det angik Sagens Detail, var jeg ikke belavet paa, at dette Spørgsmaal kunde komme frem; jeg var altsaa nødsaget til ud af Hukommelsen at bevare Spørgsmaalet om det Factiske, det angik, og jeg yttrede mig derhen, at det stod for min Hukommelse, at der var en Collegialresolution af 1842, som fortolkede Placaten af 27de Marts 1844 § 1 Litra C., saalydende: Sundtoldbeløbet affortres i Remissionen, naar Sundet, Beltet eller den flesvigholsteenske Canal ikke er passeret — derhen, at Sundtolden ogsaa blev affortet for St. Croix Sukkere, naagtet de havde passeret Sundet, fordi den Tante, som laa til Grund for § 1 Litra C. sidste Passus, var, at Sundtolden skulde affortres i de Tilfælde, hvor den ikke var erlagt, for at stille alle Varer, som vare frie for Sundtolden, naar de ikke havde passeret Sundet, paa samme Fod, som de, der havde passeret Sundet og erlagt Sundtolden. Jeg har nu anstillet den fornødne Undersøgelse, og seer, at jeg har erindret feil; en saadan Resolution gives ikke. Jeg har ladet det undersøge af Toldregnskaberne, og det forholder sig saaledes, at man har anvendt Ordene i § 1 Litra C. strengt efter Ordfoiningen, saaledes altsaa, at man kun da har affortet

Sundtoldens Beløb, naar Varerne ikke have passeret Sundet; men, hvis de have passeret Sundet, saa har man ladet være at afforte Sundtolden, naagtet de ifølge speciel Begunstigelse have været frie for Sundtoldens Erlægelse. Den ærede Landsthingsmands Spørgsmaal til mig sidst maa altsaa bevares bekræftende. Derimod maa jeg antage, efter de Tal, der foreligge mig, navnlig efter et Middeltal af Aarene 1846, 47 og 48, at Sagens Gjenstand for St. Croix-Sukker ikke har udgjort 23,000 Rbdlr., som jeg troer at have nævnt, men kun imellem 17 og 18,000, omtrent 17,400 Rbd. Jeg tillod mig dengang at betegne Sagen som i mine Tanker mindre vigtig, og det var hovedsagelig af samme Hensyn som den sidste ærede Landsthingsmand, Udvalgets Ordfører, nævnte, fordi dette specielle Spørgsmaal forekommer mig mellem de forskjellige Spørgsmaal, Sagens Realitet vedkommende, at være et Spørgsmaal af mindre Vigtighed, fordi, naar man gaaer ind paa Sagens Realitet, hvor der er Spørgsmaal om 1 å 200,000 Rbdlr., er dette enkelte Spørgsmaal naturligvis af mindre Vigtighed, naagtet en Sum af 23,000 eller mellem 17 og 18,000 Rbdlr. altid er værd at tage i Betragtning. Forøvrigt maa jeg bemærke, at, hvad i Særdeleshed St. Croix-Sukker angaaer, vil det ogsaa af den Grund være mindre rigtigt at lægge særdeles Vægt paa den rigtignok betydelige Begunstigelse, som disse Sukkere ifølge hele den nærværende Handelspolitik nyde, fordi de vestindiske Forhold, der ville blive Gjenstand for Undersøgelse under en anden Sag, for Dieblisset kræve særdeles Forsigtighed, og det vil derfor være betænkeligt fortrinnsviis, af Hensyn til de Begunstigelser, St. Croix-Sukkeret nyder, at gjøre Forandringer i de bestaaende Anordninger, eller af den Grund at stemme for en kortere Varighed eller Fortsættelse af de bestaaende Anordninger, end man ellers vilde gjøre. Naar der er Spørgsmaal om det Ændringsforslag, som er stillet til Lovforslaget, som det af Udvalgets Majoritet er tilraadet, maa jeg paa Regjerings Vegne fremdeles være af den Formening, at det er hensigtsmæssigt, at fastsætte Terminen til Udgangen af Aaret 1851. Jeg maa fornemmelig derved fremhæve den Interesse,